

SEREM OCELLS

LLETRA: JOSEP MONTERO MÚSICA: OQUES GRASSES

Amunt,
si encara hi ets és un plaer
haver aguantat la vida amb tu.
Ens ha ajudat el fons,
on tot és fosc,
quan ho veiem tot perdut.
Avui,
vull ser l'ombra del núvol blanc,
vull sentir que soc aquí.
No miris avall,
que tremola el pols,
ves-te'n cap amunt.

Alça el vol, marxa lluny,
i què importa si ningú ho entén?
Que les mateixes pors que ens ceguen
són finestres plenes de llum.
I alço el vol, marxo lluny,
i què importa si ningú ho entén?
El que es pugui dir de mi...
el que pensarà la gent...
Vull anar guanyant la vida
sense anar perdent el temps.

No hi haurà gàbies per a tants ocells,
i a dins l'aire no ens calen papers.
No sé què diuen els teus petons,
però no hi ha llei que pari la veritat que creix.
No hi haurà gàbies per a tants ocells,
i a dins l'aire no ens calen papers.
No sé que diuen els teus petons,
però no hi ha llei que pari la veritat del vent.

Segur,
que la incertesa em fa seguir,
potser no saber en el fons em fa feliç.
Diguem qui podria saber millor que tu
els cops que has vençut l'angoixa i has viscut.
Per mi,
no cal que deixis de fer res,
vull que sentis que ets aquí.
Si algun dia et perds
segur que et serveix,
si ara et ve de gust
ves-te'n cap amunt.

Marxa lluny,
i què importa si ningú ho entén?
Que les mateixes pors que ens ceguen
són finestres plenes de llum.

I alço el vol, marxo lluny,
i que importa si ningú ho entén?
El què es pugui dir de mi...
el que pensarà la gent...
Vull anar guanyant la vida
sense anar perdent el temps.

No hi haurà gàbies per a tants ocells,
i a dins l'aire no ens calen papers.
No sé què diuen els teus petons,
però no hi ha llei que pari la veritat que creix.
No hi haurà gàbies per a tants ocells,
i a dins l'aire no ens calen papers.
No sé què diuen els teus petons,
però no hi ha llei que pari la veritat del vent.